

[Erik Hansen.]

forslaget med de ændringsforslag, som er stillet af ministeren, og vi kan anbefale det udvalgsarbejde, som skal finde sted umiddelbart efter denne andenbehandling.

Arne Larsen: Socialistisk folkeparti kan tilslutte sig lovforslaget i den skikkelse, det får med de stillede ændringsforslag. Det drejer sig jo i første række om lovforslagets § 7, der udgår; vi har forstået, at det med at skaffe værdifulde medarbejdere boliger, eventuelt midler til anskaffelse af bolig, ikke er noget væsentligt problem, men noget, der kan løses ved hjælp af de eksisterende pengeinstitutter, kreditinstitutter, at der altså skulle være tilstrækkelige muligheder for at opnå de fornødne lån. Det håber vi er rigtigt; ellers må man nok ved anden lejlighed vende tilbage til dette spørgsmål.

Vi er også enige i betænkningens understregning af, at det, man bør tilstræbe, er en styrkelse af den egnsudviklende effekt; som det er beskrevet i betænkningen, bør såvel virksomheder, der kommer udefra, som lokale virksomheder, der ønsker at optage nye produktioner, og som har en virkelig betydning for området, naturligvis støttes og have de saltvandsindsprøjtninger, som er nødvendige.

Jeg ved ikke, om man skal tage så rigoristisk på det, som nogle andre ordførere tilsyneladende gør, idet man gør tab og vinding op og siger, at vi skal selvfølgelig tilstræbe — det skal man selvfølgelig i alle tilfælde — at få mest ud af sine penge. Men det er klart, at arbejdet på dette område er forbundet med en vis risiko, det bør man se i øjnene; det vil vel næppe være muligt at gennemføre en lovgivning som denne, uden at der viser sig at have været fejldispositioner og fejlinvesteringer, men det er klart, at det må vi have råd til.

Jeg er også tilfreds med det tilsagn, vi har fået fra handelsministeren om, at lånegrænserne for håndværk og mindre industri i egnsudviklingsområder og dermed beslægtede områder sættes i vejret fra 200.000-

250.000 kr. til 300.000-350.000 kr., og håber, at også dette kan give en egnsudviklings-effekt.

Tanken om fælles markedsføring for flere områder, fælles salgsarbejde osv., lyder tiltalende og bør vel have al mulig hjælp og støtte, således at vi også på dette område måske kan indhøste nogle gode erfaringer.

Hr. Erik Hansen var inde på og var glad for, at det var blevet fastslået, at der efter udvalgets opfattelse ved administrationen af lovens bistandsmuligheder må lægges vægt på, at ingen kommuner i egnsudviklingsområder på forhånd udelukkes fra efter egnsudviklingsloven at opnå støtte til en erhvervsmæssig udvikling, når særlige behov herfor foreligger. Det kan vi komme i en lang diskussion om, som vi har været det før, for nu forstår jeg, at hr. Erik Hansen vil have alle yderhjørnerne med, at han vil have en hvilken som helst egn med, ja, egnsudviklingsområderne i hver eneste landsby, hvor vi kan konstatere et behov. Men der vil vel alle vegne være et behov for beskæftigelse, og spørgsmålet er, om man kan lokalisere beskæftigelsen i alle kommuner, i alle bymæssige bebyggelser i hver en eneste lille egn, i hvert eneste lille hjørne. Jeg tror ikke, man skal sætte sig dette som nogen målsætning, for det lader sig simpelt hen ikke gøre, og det har vi heller ikke midler til. Jeg kan ikke forestille mig, at det, man ønsker, er, at det danske industrimønster i den grad skal forvrides ved at blive spredt ud over det ganske land i hver eneste lille flække. Det kan heller ikke være formålet med bemærkningerne til lovforslaget. Bemærkningerne må forstås således, at dér, hvor der er muligheder, og dér, hvor der kunne vise sig en egnsudviklingseffekt i området, kan man sætte ind, og dér skal man altså ikke udelukke den ene kommune til fordel for den anden, sådan forstår jeg i alle tilfælde disse bemærkninger.

I øvrigt har lovens navn været diskuteret, og det er da muligt, at man kunne finde et bedre navn, for det er jo rigtigt, som det er sagt, at der er tale om støtte til udbygning